

Змістовні модулі та тестові завдання для самостійної підготовки студентів з навчального курсу “Геологія родовищ корисних копалин”

Блок змістовних модулів I – Теоретичні основи вчення про родовища корисних копалин
Модуль I.1. – Поняття та принципи систематики корисних копалин

I.1.1.- Визначення понять “корисна копалина” та “родовище корисних копалин”	I.1.1.1. – Мінеральні утворення земної кори, що можуть бути використані людиною безпосередньо або після переробки, <i>називають</i> : А – корисною копалиною; В – родовищем корисних копалин.
	I.1.1.2. – Мінеральні утворення земної кори, які можуть бути використані людиною тому, що мають певні кількісні та якісні характеристики <i>називають</i> : А – родовищем корисних копалин; В - корисною копалиною.
	I.1.1.3. – Поняття “корисна копалина” та “родовище корисних копалин” є синонімами А – ні; В – так.
I.1.2. – Систематика корисних копалин	I.1.2.1. – За О.Г.Бетехтіним, родовища молібдену та вольфраму <i>належать до підгрупи родовищ</i> : А – чорних та легуючих металів; В – кольорових металів; С – рідкісних металів.
	I.1.2.2. - Родовища осмію та іридію, за О.Г.Бетехтіним, <i>належать до підгрупи родовищ</i> : А – благородних металів;В – рідкісних металів; С – рідкісноземельних металів.
	I.1.2.3. Родовища селітри, глауконіту, цеолітів та калійних солей за О.Г. Бетехтіним, <i>належать до підгрупи родовищ</i> : А – аграрної, В – хімічної, чи С – металургійної сировини?
	I.1.2.4.- За О.Г.Бетехтіним, родовища бездоганних кристалів Са F ₂ <i>належать до підгрупи родовищ</i> : А – оптичної сировини, В – металургійної сировини, С – обробного каміння

Модуль I.2. – Базові поняття та методи дослідження родовищ корисних копалин

I.2.1. – Визначення понять “промислове родовище” і “промислові кондиції” корисної копалини	I.2.1.1. – Природне скупчення мінеральної речовини, яка може бути використана людиною безпосередньо або після переробки, <i>називають</i> : А – корисна копалина, В – промислове родовище, С – рудне тіло.
	I.2.1.2.- Спеціальні дослідження родовищ корисних копалин проводять, розпочинаючи з масштабу: А – 1:25 000; В – 1:50 000; С – 1:100 000; D – 1: 200 000.
	I.2.1.3. – При виділенні генетичних типів або при рудно-формаційному аналізі родовищ обов’язково застосовують метод: А – порівняльний; В – підрахунку запасів; С – кондиційних показників.
I.2.2. – Визначення понять “рудне тіло”, “рудний стовп”, “руда”	I.2.2.1. – Руда обов’язково містить метал, який можна вилучити при допомозі певних технологій: А – так; В – ні.
	I.2.2.2. – “Відкритим” називають рудне тіло, що: А - виходить на денну поверхню; В – вперше знайдено геологом; С – розкрито гірничими виробітками.

	<p><u>I.2.2.3.</u> - Термін “рудний стовп” є поняттям: A – промислової якості ділянки рудного тіла; B – форми рудного тіла; C – розміру рудного тіла</p>
	<p><u>I.2.2.4.</u> - “Рудний стовп” завжди є крутоспадним і має стовпоподібну форму: A – так; чи B – ні ?</p>
	<p><u>I.2.2.5.</u> – При визначенні “рудоутворювальної ролі” мінералів, серед багатьох показників щодо їхніх природних властивостей визначальним є: A – здатність до нагромадження в природних ділянках і при збагаченні, B – високий вміст корисного компонента; C - схильність до утворення крупнозернистих агрегатів; D – повна відсутність шкідливих домішок.</p>

Модуль I.3. Умови залягання та морфологія рудних тіл

<p><u>I.3.1.</u>- Елементи залягання і класифікація форм рудного тіла</p>	<p><u>I.3.1.1.</u> Кут заломлення характеризує залягання: A –трубоподібного тіла; B - сідлоподібного тіла; C – східчастої жили; D – штока; E – штокверка.</p>
	<p><u>I.3.1.2.</u> – Грубоізометричний об’єм гірської породи із складною мережею коротких різноорієнтованих прожилків та вкрапленням мінеральної речовини називають: A – штокверком; B – штоком; C – інзою; D – стовпом.</p>

Модуль I.4. Мінеральні та текстурно-структурні типи руд

<p><u>I.4.1.</u> – Мінералого-геохімічні типи руд та їх природа</p>	<p><u>I.4.1.1.</u> - Оксидні та гідрооксидні руди притаманні родовищам: A – Fe, Mn, Sn, Al; B – Zn, Pb, Sb, As, Hg; C – Au, Ag, Pt, C, S.</p>
<p><u>I.4.2.</u> Текстурно-структурні типи руд та їх природа</p>	<p><u>I.4.1.2.</u> - Нодулярну текстуру мають магматогенні руди: A – хрому; B – апатиту; C – нікелю-міді.</p>
	<p><u>I.4.2.2.</u> – Структура роз кристалізації гелю: A –коломорфна; B – евтектоїдна; C – крустифікаційна.</p>
	<p><u>I.4.2.3.</u> – Пегматитова структура кварц-польовошпатового агрегату є результатом: A – співкристалізації двох мінералів; B – розпаду твердого розчину; C – заміщення одного мінералу іншим.</p>

Модуль I.5. Головні процеси рудоутворення та принципи генетичної класифікації родовищ корисних копалин

<p><u>I.5.1.</u>- Ендогенні процеси</p>	<p><u>I.5.1.1.</u> - Процес не ізохімічного заміщення одних мінералів іншими зі збереженням початкового об’єму породи <i>називають</i>: A – метасоматозом; B – метаморфізмом; C – пневматолізом.</p>
	<p><u>I.5.1.2.</u> - Процес майже ізохімічного заміщення одних мінеральних фаз іншими зі зміною початкового об’єму породи <i>називають</i>: A – метасоматозом; B – метаморфізмом; C – пневматолізом.</p>

	<p>I.5.1.3. - Процес пневматолізу можливий лише в умовах певного стану рудоутворювальної системи:</p> <p>A – надкритичного; B – докритичного; C – гетерогенного; D – двофазового</p>
<p>I.5.2. - Екзогенні процеси</p>	<p>I.5.2.1. - Процеси хомогенно-осадової диференціації мінеральної речовини в кінцевих водоймищах <i>регулюються</i>:</p> <p>A – окиснено-відновними та кислотно-лужними умовами середовища, B – термобаричним режимом на різних глибинних рівнях, C – напругою геологічних та гравітаційних полів земної кулі.</p>
	<p>I.5.2.2. - Не вірно, що границя між зонами залишкового та інфільтраційного рудоутворення кори звітрювання визначається положенням:</p> <p>A – певної ізотермобари; B – рівня ґрунтових вод; C – кисневої границі; D – зони зміни відновно-окисненого потенціалу; E – зони зміни кислотно-лужних умов середовища.</p>
	<p>I.5.2.3. - Процеси механічно-осадової диференціації мінеральної речовини в кінцевих водоймищах регулюються:</p> <p>A – гравітаційним чинником; B – фізико-хімічним режимом; C – біохімічними обставинами; D – геолого-структурними умовами.</p>
<p>I.5.3 – Генетична класифікація родовищ корисних копалин, за В.І.Смірновим</p>	<p>I.5.3.1 – В сучасній генетичній системі родовищ корисних копалин ієрархія класифікаційних таксонів визначається:</p> <p>A – серія; B – група; C – клас і підклас; D – джерело енергії; E – тип рудоутворювального процесу; F – геолого-структурна ситуація.</p>
	<p>I.5.3.2 – Родовища, що займають проміжну генетичну позицію між енто- та екзогенними утвореннями, <i>відносяться</i> до одного з класів групи:</p> <p>A – колчеданних; B – альбітит-грейзенових; C – скарбових; D – телетермальних.</p>
	<p>I.5.3.3. – <i>Не вірно</i>, що до післямагматичних належать родовища класу :</p> <p>A – інфільтраційних; B – альбітитових; C – десиліфікованих пегматитів; D – магнезійних скарнів.</p>